

Единъ дрипавъ шопъ водеше единъ конъ, натоваренъ съ вжглища.

— Не сакашъ ли да ми купишъ кюмуро бе? Оно, евтино го давамъ! — извика шопъ!

Ковачевъ го погледна, па се вкамени:

— Левски! извика той, като се озърташе плахо.

— Неча скáпо. Не сакашъ? Твоя воля, господине!

И шопъ полека поведе коня си напръжъ.

Ив. Вазовъ.

VII.

Арабаконашкото събитие. — Съзаклятието е открито.

— Полицията е въ диритъ на Левски. — Какренското ханче. — Прѣдъ чрѣзвичайната комисия.

— На бѣсилката.

„Приврѣмненното правителство въ България“ рѣшило и постановило (1872 год.): да се купятъ хилядо (1000) револвери и петстотинъ (500) пушки белгийски, и да се раздадъжтъ на най-рѣшителнитѣ комитетски работници.

За да се извърши покупката на оружieto, трѣбвало тъкмо три хиляди лири, а въ комитетскитѣ касни имало всичко на всичко около петстотинъ лири турски. Рѣшено било да се обере „царската хазна“, когато я прѣнасятъ отъ Търново за Руссе, или пъкъ отъ Ловечъ за Търново, или пъкъ отъ Орхание за София.

Д. Общия нагласилъ планътъ за отниманieto на Орханийската хазна, Левски — планътъ за Ловчанската и Търновската, а Узуновъ за Сливенската. Членоветъ на